

UZASADNIENIE

WYROKU Z DNIA 27 KWIETNIA 2023 r.

STANOWISKA STRON

Stanowisko powódki

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. pozwem skierowanym przeciwko pozwanemu S. P. domagała się:

I. a) nakazania pozwanemu S. P. zaniechania niedozwolonych działań, stanowiących czyny nieuczciwej konkurencji, poprzez zakazanie pozwanemu wykorzystywania i udostępniania osobom trzecim informacji, stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa powoda (...) Sp. z o.o. w G. w postaci wszystkich danych następujących kontrahentów powoda:

1. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
2. (...)/ (...)/ (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
3. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
4. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
5. (...), (...), (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
6. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
7. (...) (...) (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
8. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
9. (...) (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
10. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
11. " (...), (...)", numer identyfikacji podatkowej (...),
12. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
13. (...) (...) (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
14. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
15. (...) (...) (nazwa w rejestrze: (...)), numer identyfikacji podatkowej (...),
16. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
17. (...)/ (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
18. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
19. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
20. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),

21. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
22. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
23. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
24. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
25. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
26. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
27. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
28. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
29. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
30. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
31. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
32. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
33. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
34. (...), numer identyfikacji podatkowej (...), _
35. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
36. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
37. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
38. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
39. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
40. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
41. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
42. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
43. (...) numer identyfikacji podatkowej (...),
44. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
45. (...) numer identyfikacji podatkowej (...),
46. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
47. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
48. (...) (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
49. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),

50. (...), (...), (...), (...), (...)(...), numer identyfikacji podatkowej (...),
51. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
52. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
53. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
54. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
55. (...) numer identyfikacji podatkowej (...),
56. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
57. (...)/ (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
58. (...), (...), (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
59. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
60. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
61. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
62. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
63. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
64. (...) (...) (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
65. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
66. (...) (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
67. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
68. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
69. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
70. (...). (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
71. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
72. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
73. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
74. (...), (...), (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
75. (...).(…), numer identyfikacji podatkowej (...),
76. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
77. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
78. (...). (...), (...), numer identyfikacji podatkowej (...),

79. (...). (...) numer identyfikacji podatkowej (...),
80. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
81. (...) numer identyfikacji podatkowej (...),
82. (...), numer identyfikacji podatkowej: (...),
83. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
84. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
85. (...). (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
86. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
87. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
88. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
89. (...) LTD, numer identyfikacji podatkowej (...),
90. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
91. (...) LTD, numer identyfikacji podatkowej (...),
92. (...), numer identyfikacji podatkowej (...),
93. (...)(...), numer identyfikacji podatkowej (...),

b) nakazania pozwanemu S. P. zaniechania niedozwolonych działań, stanowiących czyny nieuczciwej konkurencji, poprzez zakazanie pozwanemu zawierania umów z podmiotami, wskazanymi w punkcie I. a) powyżej, których przedmiotem byłyby obrót produktami rolnymi lub pośredniczenia przy zawieraniu tego rodzaju umów przez inne podmioty,

c) nakazania pozwanemu S. P. usunięcia z wszystkich nośników elektronicznych danych podmiotów wskazanych w punkcie I. a) powyżej oraz wydania powódce wszystkich dokumentów zawierających te dane poprzez przekazanie ich powódce w jej siedzibie, w terminie 14 dni od uprawomocnienia wyroku,

II. nakazanie pozwanemu usunięcie skutków niedozwolonych działań poprzez:

a) nakazanie przesłania, w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku, listami poleconymi za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, do podmiotów wskazanych w punkcie I. a) powyżej, własnoręcznie, czytelnie podpisanych imieniem i nazwiskiem pozwanego, pisemnych oświadczeń, sporządzonych pismem komputerowym, czcionka Times New Roman o rozmiarze 12, interlinia 1.0, o treści:

„Ja, S. P., oświadczam, że posługiwałem się danymi Państwa przedsiębiorstwa w sposób nielegalny, z naruszeniem tajemnicy przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w G., naruszając interes tej Spółki, co zostało stwierdzone orzeczeniem polskiego sądu.” w tłumaczeniu na język urzędowy państwa siedziby przedsiębiorcy oraz w języku angielskim,

b) nakazanie przesłania, w terminie 7 dni od wykonania obowiązku, o którym mowa w punkcie II. a) powyżej, od powoda kopii oświadczenia i potwierdzeń nadania listami poleconymi,

Jako podstawę faktyczną swoich roszczeń powódka wskazała podjęcie przez pozwanego, po ustaniu stosunku pracy z powodową spółką, współpracy z zagranicznymi i krajowymi kontrahentami spółki z pominięciem jej. Pozwany działał

w oparciu o informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa powodowej spółki, które poznał świadcząc pracę dla niej. Przed zakończeniem pracy pozwany skopiował dane klientów powódki znajdujące się na jego służbowym telefonie, który zwrócił po ich usunięciu. Byłby to w szczególności numery telefonów i historia korespondencji w komunikatorach internetowych, które pozwany obecnie wykorzystuje. Pozwany, działając w oparciu o umowę zlecenie, a następnie – umowę o pracę zawartą z powódką, utrzymywał kontakty handlowe z kontrahentami spółki. W tym celu założył dwa konta – (...) i (...), które zostały przyporządkowane do numeru telefonu służbowego, z którego korzystał pozwany (...). Powódka uważa te konta, wraz z danymi, które się na nich znajdują, za swoją własność, w związku z czym pozwany powinien przekazać jej dane umożliwiające dostęp do nich oraz złożyć oświadczenie, iż danych tych już nie posiada.

Po podjęciu przez pozwanego współpracy z konkurencyjnym przedsiębiorstwem (...) powódka odnotowała znaczny spadek obrotów. (...) J. W. bowiem od końca maja 2020 r. przestała korzystać z oferty powódki, gdyż rozpoczęła współpracę z pozwanym. Ponadto, została zakończona współpraca powódki z jednym z wiodących polskich kontrahentów – (...) S.A. oraz ograniczenie zamówień przez (...) S.A., do których przed 2020 r. (...) J. W. dostarczała zwłaszcza produkty hiszpańskie. Obecnie, w związku z nawiązaniem współpracy z pozwanym, dostarcza tym kontrahentom produkty greckie. Ze względu na niewielkie możliwości produkcyjne części greckich dostawców zamówienia realizowane na rzecz (...) J. W. uniemożliwiają im realizację zamówień składanych przez powódkę.

W celu wykazania zasadności swoich roszczeń powódka przedstawiła następujące argumenty:

- powódka wskazała na dane swoich kontrahentów jako informacje objęte tajemnicą przedsiębiorstwa ze względu na posiadaną przez nie wartość gospodarczą oraz brak powszechnej znajomości ich wśród osób zajmujących się zwykle takim rodzajem informacji. Wartość gospodarczą uzasadniła wskazując na ich niezbędność do prowadzenia przez siebie działalności gospodarczej w dotychczasowy sposób – tj. importując produkty rolne na rynek polski i czerpanie korzyści z tego tytułu;

- informacje te nie są one również łatwo dostępne dla osób zwykle zajmujących się takim rodzajem informacji, a powódka podjęła działania, zarówno prawne, jak i faktyczne, w celu utrzymania ich w poufności. Ze względu na ich zindywidualizowanie przez określenie danych kontaktowych konkretnych podmiotów oraz znaczny zakres tych informacji – 94 podmioty – nie stanowią one wiedzy pracowniczej, którą pozwany nabyłby jako pracownik świadczący pracę na rzecz powódki. Co więcej prawo polskie nie określa trwania prawa do tajemnicy przedsiębiorstwa;

- obowiązek zachowania tych informacji w tajemnicy przewidziany został w umowie zlecenia z dnia 1 sierpnia 2016 r. oraz załącznik do umowy o pracę z dnia 7 sierpnia 2016 r., który pozwany podpisał razem z umową. Zobowiązanie pozwanego obejmowało zachowanie w tajemnicy wszelkich informacji handlowych, w szczególności informacji o klientach i kontrahentach powódki oraz informacji związanych z wewnętrznym funkcjonowaniem przedsiębiorstwa, które pozwany powziął w trakcie trwania lub w związku z umową o pracę;

- obowiązek wiązał pozwanego w czasie trwania umowy, jak i po jej zakończeniu – bezterminowo. Co więcej, nikt, poza pracownikami powodowej spółki, nie miał fizycznego dostępu do dokumentacji ani elektronicznych nośników danych powódki znajdujących się w jej przedsiębiorstwie;

- odpowiedzialność z tytułu czynów nieuczciwej konkurencji wynika wprost z ustawy i nie wymaga zawarcie odrębnej umowy między pracodawcą a pracownikiem. Co więcej obowiązek pracownika zachowania się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 1233 – dalej jako u.z.n.k.) nie jest równoznaczny z zakazem konkurencji (tak wyrok Sądu Najwyższego – Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 8 sierpnia 2007 r. w sprawie o sygn. akt II PK 45/07);

- pozwany, jako osoba fizyczna, posiada zdolność deliktową na gruncie art. 11 u.z.n.k. Ponadto, od dnia 6 lipca 2022 r. pozwany prowadzi zarejestrowaną działalność gospodarczą, przy czym przez dwa miesiące poprzedzające tę datę prowadził ją bez rejestracji;

- nakazanie zaniechania pozwanemu niedozwolonych działań ma na celu przerwanie bezprawnej działalności oraz zapobieżenie takim działaniom w przyszłości. Ma również zapewnić przedsiębiorcy prowadzenie działalności w ramach niezakłóconego nieuczciwymi działaniami mechanizmu konkurencyjnego. Sankcja ta dotyczy skutków pozostających w normalnym związku przyczynowym z dokonaniem czynem nieuczciwej konkurencji;

- żądanie zakazania pozwanemu zawierania umów z kontrahentami powódki oraz pośredniczenia przy zawieraniu umów z tymi kontrahentami jest uzasadnione ze względu na sposób, w jaki pozwany wykorzystuje ich dane kontaktowe. Przy ich pomocy podejmuje działania mające na celu zawieranie umów w imieniu własnym lub na zlecenie osób trzecich. Brak żądanego zakazu umożliwiłby pozwanemu dalsze czerpanie korzyści z dokonanych już działań oraz wpłynąłby na powiększenie szkody po stronie powódki;

- żądanie usunięcia przez pozwanego danych kontrahentów powódki ze wszystkich elektronicznych nośników ma na celu uniemożliwienie dalszego korzystania z tych danych w sposób inny, niż określony wyżej, jest więc niezależne od roszczenia o nakazanie pozwanemu zaniechania niedozwolonych działań i ma na celu przywrócenie stanu poprzedzającego dokonanie niedozwolonych działań przez pozwanego oraz pełną ochronę interesów powódki;

- złożenie przez pozwanego zgodnie z żądaniem pozwu pozwoli powódce odbudować jej pozycję wśród kontrahentów, szczególnie wśród greckich dostawców. Wskazana w żądaniu pozwu forma złożenia oświadczenia i jego treść są właściwe dla celu, jaki ma zostać osiągnięty, tj. przywrócić, chociaż częściowo, sytuację sprzed popełnienia przez pozwanego czynów nieuczciwej konkurencji oraz odpowiednie ze względu na charakter działań pozwanego, skalę i formę dokonanych naruszeń;

- wskazanie w ustawie znamion czynów nieuczciwej konkurencji zwalnia stronę dochodzącą roszczeń z tego tytułu od odrębnego wykazywania naruszenia lub zagrożenia interesu przedsiębiorcy a sama ochrona na gruncie przypisów u.z.n.k. nie jest uzależniona od wystąpienia szkody. Ponadto dochodzenie roszczenia o zaniechanie działań stanowiących czyn nieuczciwej konkurencji nie wymaga zawinienia po stronie sprawcy, czy to w rozumieniu czynów niedozwolonych, czy moralnie nagannej złej woli;

- działania pozwanego, poza przywołanym już art. 11 u.z.n.k., wyczerpują także dyspozycję art. 3 ust. 1 tej ustawy – są sprzeczne z prawem oraz dobrymi obyczajami. Naruszają również interes powódki w związku z zaopatrywaniem odbiorców towarów przez pozwanego, który korzysta bezprawnie z informacji stanowiących jej tajemnicę przedsiębiorstwa;

Stanowisko pozwanego

W odpowiedzi na pozew (k. 300 – 318) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na swoją rzecz zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany zaprzeczył jakoby dopuścił się wobec powódki czynów nieuczciwej konkurencji i w związku z tym podważył zasadność całości powództwa.

Strony współpracowały w latach 2016-2019, najpierw w oparciu o umowę zlecenie, następnie o umowę o pracę. Pozwany był zatrudniony na stanowisku specjalisty ds. handlowych. Po zakończeniu współpracy z powódką pozwany rozpoczął, w ramach własnej działalności gospodarczej, współpracę z innymi podmiotami, m. in. J. W. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...). Pozwany zaprzeczył jakoby miał rozpocząć współpracę z kontrahentami powódki korzystając z informacji stanowiących jej tajemnicę przedsiębiorstwa. Zaprzeczył również twierdzeniom powódki, iż po skopiowaniu danych kontrahentów ze służbowego telefonu zwrócił go z wyczyszczonej pamięcią po zakończeniu stosunku pracy.

Rozpoczynając współpracę z powódką pozwany otrzymał telefon służbowy bez żadnych kontaktów, które sukcesywnie dodawał w czasie trwania współpracy. Korzystał z telefonu również w celach prywatnych i taki charakter mają dwa konta e-mail połączone z aplikacją (...) wskazane w pozwie, więc powódka nie ma podstaw by żądać przekazania

tych kont oraz danych znajdujących się na nich. Pozwany nigdy nie udzielił powodce zgodny na korzystanie z jego prywatnych kont mailowych do celów służbowych. Kończąc współpracę pozwany przywrócił telefon do ustawień fabrycznych, co wskazał jako powszechną praktykę w zakładach pracy. Pozwany nie miał świadomości, iż oddając telefon w stanie, w jakim go otrzymał przyczyni się do nieodwracalnego usunięcia zapisanych w nim kontaktów. Powołując się na swoje doświadczenie wskazał, iż w poprzednim miejscu pracy pracodawca połączył funkcjonalność tworzenia kopii zapasowej kontaktów ze służbowym kontem e-mail.

Strona powodowa, przyznając, iż nie może odtworzyć rozmów oraz kontaktów w ramach aplikacji (...), wykazuje, że nie była właścicielem konta, z którym były powiązane te kontakty. Z tego wynika, że nie może żądać przekazania kontaktów, które pozwany posiada na swoim prywatnym koncie. Pozwany wskazał, iż powódka nie udowodniła faktu realizowania kontaktów do jej kontrahentów za pośrednictwem aplikacji (...) ani jego zakresu.

Powódka nie wykazała relacji gospodarczych łączących ją z podmiotami wymienionymi w petitum pozwu, które miałyby zostać objęte w stosunku do pozwanego zakazem zawierania umów.

W dniu 4 listopada 2019 r. pozwany wypowiedział stosunek pracy z winy pracodawcy (powódki) w związku z nieprawidłowości w zakresie terminów wypłaty wynagrodzenia. Powódka wypowiedziała pozwanemu umowę o pracę w trybie art. 52 Kodeksu Pracy. Pozwany odwołał się od tego wypowiedzenia do sądu. Sprawa toczy się przed Sądem Rejonowym w Gdyni pod sygn. akt (...).

Pozwany, będąc z pochodzenia G. oraz ze względu na biegłą znajomość języka greckiego, podróżuje często do Grecji i spędza tam znaczną część roku. W ciągu wielu lat pracy w branży nawiązał kontakty z greckimi dostawcami, również na stopie prywatnej. Część z nich z własnej inicjatywy kontaktuje się z pozwanym w celu nawiązania współpracy oraz prywatnie. Popularność pozwanego oraz zaufanie, jakim cieszy się wśród kontrahentów, nie są to okoliczności, w oparciu o które można obarczyć go winą.

Pozwany zakwestionował twierdzenie, iż informacje dotyczące kontrahentów należy uznać za tajemnicę przedsiębiorstwa powódki. Stanowią one informacje powszechne dostępne w Internecie za pośrednictwem ogólnie dostępnych wyszukiwarek – poprzez wpisanie nazwy danego podmiotu. W sieci dostępne są również bazy zawierające dane kontaktowe greckich przedsiębiorców zajmujących się sprzedażą owoców. Co więcej, J. W. nawiązała współpracę z niektórymi spośród kontrahentów powódki już w 2018 r., więc pozwany nie mógł udostępnić jej danych pozyskanych tych kontrahentów, ponieważ już z nimi współpracowała. W ramach współpracy między nią a pozwanym otrzymał on bazę klientów, z której pozwany korzystał, w której również mogły figurować już dane kontrahentów powódki.

Pozwany zaprzeczył również, by powódka podjęła działania mające na celu ochronę informacji o jej kontrahentach. Nie poleciła utworzenia oddzielnego konta na telefonie służbowym w celu zapisania na nim ich danych kontaktowych. W ocenie pozwanego powódka naruszyła przepisy o ochronie danych osobowych, ponieważ nie chroniła ich oraz nie miała nad nimi żadnej kontroli.

Pozwany wskazał, powołując się na przytoczone w treści odpowiedzi na pozew orzecznictwo oraz opinie przedstawicieli doktryny, iż warunki uznania informacji za tajemnicę przedsiębiorstwa, tj. brak ujawnienia informacji, zabezpieczenie ich w celu zachowania poufności oraz wartość gospodarcza powinny być spełnione łącznie, natomiast żaden z nich nie został spełniony w stosunku do informacji dotyczących kontrahentów powódki objętych żądaniem pozwu.

Pozwany zaprzeczył twierdzeniom powódki, jakoby między rozpoczęciem przez niego współpracy z J. W. a spadkiem obrotów powódki, na skutek zakończeniem jej współpracy z (...) S.A. oraz ograniczeniem zamówień ze strony (...) S.A., istniał jakikolwiek związek przyczynowy. Pozwany wskazał, że powódka w żaden sposób nie udowodniła przyjętego domniemania, iż jej współpraca z (...) S.A. rozwijałaby się gdyby nie działania pozwanego. Co więcej, stopniowy spadek wartości zamówień był widoczny już w końcowym okresie współpracy stron. Pozwany podkreślił również brak korelacji czasowej między zakończeniem współpracy z powódką przez jej kontrahentów a ustaniem łączącego strony

stosunku pracy. Jako przyczynę tych zdarzeń pozwany wskazał naturalne mechanizmy rynkowe, a za które nie można mu przypisać odpowiedzialności.

Odwołując się do przywołanych wyżej argumentów pozwany stwierdził, że jego działania nie wypełniają znamion czynu nieuczciwej konkurencji stypizowanego w art. 11 u.z.n.k. ani nie kwalifikują się pod dyspozycję przepisu art. 3 ust. 1 u.z.n.k., więc nie naruszył przez swoje zachowanie przepisów prawa, w szczególności przepisów o zwalczaniu i zapobieganiu nieuczciwej konkurencji. Bezprawność jego zachowania nie wynika również z żadnego zobowiązania umownego skutecznego między nim a powódką.

W ramach swojej działalności pozwany nawiązał kontakt ze wskazanymi w powództwie podmiotami w oparciu bazę klientów nowej kontrahentki – J. W. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) oraz korzystając z danych kontaktowych tych podmiotów dostępnych powszechnie w Internecie. Pozwany przy zawieraniu umów wskazywał, iż nie pracuje już dla powódki i to nie w jej imieniu podejmuje działania.

Stanowisko powódki

W replice (k. 325 – 348 oraz pismo z dnia 24.08.2021 r. – k. 349 - 351) na odpowiedź na pozew pozwanej powódka podniosła, że przed rozpoczęciem pracy w (...) Sp. z o.o. pozwany nie miał żadnego doświadczenia oraz wiedzy na temat handlu i rynku greckich produktów żywności. Kontakty z kontrahentami nawiązał dopiero w 2017 r., kiedy wraz z prezesem zarządu powódki – H. B. odbył podróż do Grecji jako pracownik powódki.

Nawiązując współpracę z powódką pozwany otrzymał po poprzednim pracowniku telefon służbowy, w którym zapisane były numery telefonów do greckich kontrahentów. Numery te, na polecenie powódki, zostały następnie przeniesione do nowego telefonu służbowego, którym posługiwał się pozwany. Pozwany bez wiedzy powódki korzystał z prywatnego adresu poczty e-mail, zamiast, co było praktyką stosowaną wśród pracowników powódki, założyć odrębny adres służbowy. Pozwany bezprawnie korzystał z telefonu służbowego również w celach prywatnych.

Dostępność informacji o kontrahentach powódki w Internecie nie oznacza, że są to informacje dostępne powszechnie. Przedstawione przez pozwanego wydruki dotyczą tylko kilku spośród podmiotów, z którymi współpracowała powódka.

Celem powódki nie było uniemożliwienie pozwanemu nawiązywanie kontaktów handlowych z wszystkimi podmiotami działającymi na rynku greckim w sektorze produktów żywnościowych. W pozwie zostały wskazane konkretnie podmioty, informacje o których stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa powódki naruszoną działaniami pozwanego.

Działania pozwanego pozwana oceniła jako sprzeczne z podstawowymi zasadami rynku – naruszające zasady uczciwej konkurencji, tzn. konkurencji zgodnej z przepisami prawa. Związek między działaniami pozwanego a pogorszeniem sytuacji gospodarczej powódki został przedstawiony w pozwie.

Powódka zaprzeczyła twierdzeniom pozwanego, jakoby J. W. nawiązała współpracę z (...). (...) oraz (...) już w 2018 r. Pozwany na potrzeby niniejszego postępowania podjął działania mające na celu zdobycie od tych podmiotów oświadczeń o tym fakcie, jednakże spotkał się z odmową. Współpraca między J. W. a pierwszym ze wskazanych podmiotów została nawiązana w 2020 r., tj. w chwili rozpoczęcia działalności przez pozwanego.

M. S. prowadzący działalność w imieniu J. W. przyznał, w czasie negocjowania w lipcu 2018 r. warunków współpracy z prezesem zarządu powódki, że nie posiada w Grecji żadnych kontaktów. Z tego powodu podmioty nawiązały współpracę w zakresie dostarczania greckich produktów żywnościowych.

PODSTAWA FAKTYCZNA WYROKU

Przedmiotem działalności prowadzonej przez powódkę jest międzynarodowy obrót produktami spożywczymi – świeżymi warzywami i owocami. Powódka nabywa je między innymi od greckich producentów, przewozi do Polski i sprzedaje odbiorcom – tj. sieciom handlowym, hurtowniom i mniejszym odbiorcom.

(dowód: zeznania świadka M. B.z 08.12.2022 r. – 00:10:00)

Relacje handlowe powoda z dostawcami z Grecji są wynikiem wielu lat pracy założycielki spółki (...) oraz jej córki M. B.. W początkowym okresie działalności funkcjonowanie spółki opierało się na osobistej pracy obecnej prezes zarządu reprezentującej na rynku polskim dużego producenta greckiego - G.. Działalność była prowadzona bezpośrednio z Grecji. Córka prezes zarządu spółki M. B.odbywała praktyki u tego producenta oraz u innych podmiotów, które w toku prowadzonej działalności poznała jej mama. Po zakończeniu studiów pracowała w (...), przedsiębiorstwie zajmującym się sprzedażą bananów C. na rynku polskim. Nabyła tam doświadczenie w pracy z marketami i sieciami detalicznymi w Polsce.

Prezes spółki H. B. na początku lat 90. założyła spółkę (...) prowadzącą działalność w zakresie sprzedaży produktów oferowanych przez przedsiębiorstwo (...). Po jego śmierci spółka zmieniła nazwę na (...). Działalność w obecnym zakresie spółka prowadzi od ponad 20 lat. Prezes zarządu powodowej spółki oraz jej córka osobiście poznały w Grecji producentów warzyw i owoców, zarówno prezesów spółdzielni produkcyjnych, jak i drobnych rolników. W czasie współpracy z panem G. prezes powodowej spółki została przez niego przedstawiona innym producentom greckim. Współpraca realizowana była w oparciu o zaufanie wynikające z długiej współpracy między H. B. a greckimi dostawcami. Prezes powodowej spółki osobiście podjęła współpracę z producentami zajmującymi się dostarczaniem produktów z różnych regionów Grecji. Były to zarówno spółdzielnie zajmujące się produkcją warzyw i owoców, jak i drobni dostawcy. W okresie przed zatrudnieniem pozwanego powódka współpracowała zarówno z przedsiębiorcami, którzy współpracowali wyłącznie z nią, jak i takimi, którzy współpracowali z wieloma podmiotami w Europie, w tym także w Polsce. Powódka nie wymagała od dostawców wyłączności na współpracę z nimi. Nie udzielała kontrahentom z Polski informacji o dostawcach z Grecji.

(dowód: informacja o powódce odpowiadająca odpisowi pełnemu z rejestru przedsiębiorców KRS – k. 35 – 48; zeznania świadka M. B. z 08.12.2022 r. – 00:10:00 – 00:30:00, 00:57:00 – 01:00:00 oraz z 05.01.2023 r. – 00:54:00 – 00:57:00; zeznania świadka B. H. z 05.01.2023 r. – 03:30:00 – 03:34:00; przesłuchanie strony powodowej z 07.02.2023 r. – 00:05:00 – 00:37:00)

Przed zatrudnieniem pozwanego spółka powodowa współpracowała ze wszystkimi marketami działającymi na rynku, które były w stanie odebrać dostawy całosamochodowe, tj. 20 ton lub 10 ton, określonego produktu. Spółka nie zajmowała się dostawami drobnymi. W 2015 r., poza prezes zarządu oraz jej córką, w spółce pracowały następujące osoby – B. H., który zajmował się odbiorcami hurtowymi, D. A., która zajmowała się administracją i sprawami biurowymi. H. B. przebywała przez część roku w Grecji, gdzie utrzymywała bieżące kontakty z kontrahentami. M. B. zajmowała się dostawami do sieci klientów detalicznych oraz zakupami w Grecji.

(dowód: zeznania świadka M.B. z 08.12.2022 r. – 00:25:00 – 00:30:00)

Działalność spółki charakteryzuje się sezonowością. Związana jest z wysyłką towarów dostępnych w danym okresie w Grecji. Przed sezonem spółka ustalała dostawy z kontrahentami. Prowadzone są liczne rozmowy z dostawcami produktów. Uczestniczy w nich osobiście w Grecji prezes zarządu powodowej spółki, która również jest obecna tam w czasie załadunku towarów. Dzięki wieloletniej współpracy z niektórymi z nich i zbudowanej relacji zaufania, powodowa spółka nie uiszczała zaliczek za pobrane towary i mogła płacić dopiero po ich odsprzedaży w Polsce. Transport realizowany jest przez zewnętrzne przedsiębiorstwa. Powódka nie dysponuje własnymi magazynami. Toteż jej model biznesowy powódki opiera się na tym, że sprowadzany towar od razu kierowany jest do odbiorcy, co do zasady nie przechowuje się do w magazynie, aby w czasie dogodnym dla odbiorcy dostarczyć go do sieci marketów.

(dowód: zeznania świadka M. B. z 08.12.2022 r. – 00:30:00 – 00:32:00; zeznania świadka B. H. z 05.01.2023 r. – 03:32:00 – 03:34:00, faktury k. 179 – 293)

W związku z poszerzaniem grona dostawców, zwiększeniem obrotów oraz obowiązków spółka podjęła decyzję o zatrudnieniu pracownika posługującego się językiem greckim w celu wsparcia H. B. oraz jej córki. Przed zatrudnieniem pozwanego obowiązki te wykonywał inny pracownik.

(dowód: zeznania świadka M. B. z 08.12.2022 r. – 01:03:00 – 01:08:00).

Pozwany biegle włada językiem greckim oraz jest z pochodzenia G., co przemawiało za zatrudnieniem go na tym stanowisku. Przed zatrudnieniem w powodowej spółce nie miał do czynienia z działalnością handlową w branży owocowo-warzywnej, pracował jako tancerz w Teatrze (...) w G..

(dowód: zeznania świadka B. H. z 05.01.2023 r. – 03:35:00; przesłuchanie strony pozwanej z 28.03.2023 r. – 00:08:00 – 00:11:00; przesłuchanie strony pozwanej z 28.03.2023 r. – 00:08:00 – 00:11:00)

W sierpniu 2016 r. pozwany był zatrudniony w powodowej spółce w oparciu o umowę zlecenie.

(dowód: zeznania świadka M. B. z 08.12.2022 r. – 01:26:00; umowa z dnia 01.08.2016 r. wraz z załącznikiem i aneksem – k. 50 – 55)

Od września 2016 r. do października 2019 r. pozwany był zatrudniony w powodowej spółce na stanowisku specjalisty ds. handlowych na podstawie umowy o pracę.

(dowód: umowa o pracę z dnia 07.09.2016 r. wraz z załącznikiem – k. 56 – 59)

Postanowienia umowy zlecenie i umowy o pracę zawartych między pozwanym a powodową spółką przewidywały obowiązek pozwanego do zachowania poufności uzyskanych informacji po rozwiązaniu umowy, natomiast nie przewidywały odpłatności. Ani pozwany, ani powodowa spółka nie wystąpili z propozycją zamieszczenia takich postanowień.

(dowód: zeznania świadka M. B. z 08.12.2022 r. – 01:47:00 – 01:58:00; umowa z dnia 01.08.2016 r. wraz z załącznikiem i aneksem – k. 50 – 55; umowa o pracę z dnia 07.09.2016 r. wraz z załącznikiem – k. 56 – 59)

Pozwany otrzymał telefon służbowy (...) (...) wykorzystywany przez poprzedniego pracownika oraz wizytownik zawierające dane kontaktowe do kilku kontrahentów. Pozwany początkowo uzupełniał kontakty w telefonie przepisując dane z wizytownika. Potem wpisywał także dane kontaktowe, które pozyskał sam w trakcie zatrudnienia w powodowej spółce.

(dowód: zeznania świadka M. B. z 08.12.2022 r. – 01:08:00 – 01:13:00; faktura VAT nr (...) – k. 330; przesłuchanie strony pozwanej z 28.03.2023 r. – 00:12:00, 00:18:00)

Powodowa spółka prowadziła zestawienie informacji o dostawcach, ich rzetelności w formie dokumentu (...) oraz specyfikację produktów na dany rok. Pozwany otrzymywał informacje na bieżąco. Praca odbywała się w ramach zespołu. Pozwany otrzymywał listę producentów od M. B., B. H. lub prezes zarządu spółki. Pozwany był informowany o cyklu pracy. Początkowo pozwany nie negocjował samodzielnie cen produktów. Uczestniczył w rozmowach prowadzonych przez jedną ze wskazanych wyżej osób. Miało to na celu sprawdzenie komunikatywności pozwanego oraz przedstawienie nowego pracownika kontrahentom.

(dowód: zeznania świadka M. B. z 08.12.2022 r. – 01:13:00 – 01:26:00; zeznania świadka B. H. z 05.01.2023 r. – 03:36:00 – 03:45:00; przesłuchanie strony pozwanej z 28.03.2023 r. – 00:14:00 – 00:19:00).

W kwietniu 2017 r. pozwany odbył podróż służbową do Grecji wraz z prezes zarządu powodowej spółki w celu przedstawienia go osobiście dostawcom spółki działającym na P.. Pozwany otrzymał polecenie, by w telefonie służbowym zapisywać lokalizację (...) poszczególnych punktów. Pozwany uczestniczył w targach na północy Grecji, gdzie został przedstawiony innym producentom współpracującym z powodową spółką jako godny zaufania pracownik. Pozwany brał udział również w innych targach oraz podróżach służbowych w kraju.

(dowód: zeznania świadka M. B. z 08.12.2022 r. – 01:28:00 – 01:33:00; przesłuchanie strony powodowej z 07.02.2023 r. – 00:45:00 – 00:53:00); przesłuchanie strony pozwanej z 28.03.2023 r. – 00:36:00 – 00:43:00).

Pracownicy powódki w kontaktach z kontrahentami korzystali m.in. z poczty mailowej. Nazwa konta pochodziła od imienia i nazwiska oraz posiadała rozszerzenie (...). Te adresy G. były adresami służbowi, na nich zbierane były informacje dotyczące kontrahentów powodowej spółki. Dla pozwanego został również utworzony firmowy adres mailowy. Pozwany korzystał w kontaktach z kontrahentami z konta mailowego o adresie (...) Adres ten służył wyłącznie do wymiany informacji służbowych.

(dowód: zeznania świadka M.B.z 08.12.2022 r. – 01:37:00 – 01:47:00; zeznania świadka B. H. z 05.01.2023 r. – 03:58:00 – 04:47:00)

Pozwany otrzymał nowy telefon służbowy – (...) (...) w listopadzie 2017 r. Otrzymał polecenie, by skopiować wszystkie dane kontaktowe z dotychczas używanego telefonu służbowego.

(dowód: zeznania świadka M. B. z 08.12.2022 r. – 01:36:00; faktura VAT nr (...) – k. 331)

Nikt poza pozwanym nie korzystał z jego telefonu służbowego. Pozwany otrzymał polecenie zainstalowania komunikatora (...), by kontaktować się z greckimi dostawcami. Komunikatory nie były powiązane ze służbowymi skrzynkami mailowymi. Komunikator (...) jest przypisany do numeru telefonu. Jego obsługa nie wymaga posiadania konta (...). Konto (...) jest niezbędne natomiast do kopiowania kontaktów oraz wiadomości obsługiwanych przez komunikator (...).

(dowód: zeznania świadka M. B. z 08.12.2022 r. – 01:37:00 – 01:47:00; zeznania świadka B. H. z 05.01.2023 r. – 03:58:00 – 04:47:00)

Pozwany nie założył nowego konta (...) w celu zainstalowania aplikacji. Pozwany założył dwa prywatne konta mailowe ((...) i (...)). Z tych kont korzystał pozwany używając służbowego smartfonu. Przełożeni pozwanego nie wiedzieli o tym fakcie.

(dowód: zeznania świadka M. B. z 08.12.2022 r. – 01:58:00 – 02:08:00; zeznania świadka B. H. z 05.01.2023 r. – 03:58:00 – 04:07:00; przesłuchanie strony pozwanej z 28.03.2023 r. – 00:47:00 – 00:52:00, zrzuty ekranu k. 77, 94 i nast.,)

Po zakończeniu pracy pozwany oddał telefon w obecności B. H. i P. G., którzy jednak od razu nie sprawdzili zawartości telefonu. Telefon został przywrócony przez pozwanego do ustawień fabrycznych tj. nie zawierał zapisów jakichkolwiek kontaktów, czy historii połączeń. Pismem z 6 listopada 2019 r. powódka wezwała pozwanego do przekazania wszystkich kontaktów i wiadomości na komunikatorach W. i W., które związane były z działalnością służbową pozwanego. W odpowiedzi na to wezwania pozwany poinformował, że nie jest w posiadaniu jakichkolwiek danych służbowych.

(dowód: zeznania świadka M. B.z 05.01.2023 r. – 01:18:00 – 01:24:00; przesłuchanie strony pozwanej z 28.03.2023 r. – 02:07:00 – 02:11:00, wezwanie z 6 listopada 2019 r. k. 71, pismo pozwanego k. 73, oświadczenie A. A. z 18 listopada 2019 r. k. 74 i nast., oświadczenie P. C. z 18 listopada 2019 r., oświadczenia P. G. k. 92)

Po zakończeniu współpracy z powodową spółką pozwany rozpoczął pracę w branży związanej z fotowoltaiką.

(dowód: przesłuchanie strony powodowej z 28.03.2023 r. – 01:02:00).

(...) prowadzi działalność w zakresie hurtowej sprzedaży warzyw i owoców od 2008 r. sprowadza owoce i warzywa z południowych krajów Europy. Nie obsługiwała jednak wcześniej bezpośrednio rynku owoców i warzyw z Grecji.

(dowód: informacja z (...) dla J. W. – k. 104-105; zeznania świadka M. S. z 08.12.2022 r. – 02:54:00 – 02:57:00, 03:17:00 – 03:35:00)

Przedsiębiorstwem w całości zarządza oraz działalność prowadzi mąż J. M. S..

(dowód: zeznania świadka M. S. z 08.12.2022 r. – 03:44:00).

Współpracę z (...) powodowa spółka podjęła w 2018 r. na skutek wystąpienia z ofertą w imieniu spółki przez B. H.. Współpraca trwała do kwietnia 2020 r. Została zakończona w związku z informacjami otrzymywanymi przez powódkę od jej kontrahentów o nawiązaniu współpracy między pozwanym a (...).

(dowód: zeznania świadka M. B. z 08.12.2022 r. – 01:02:00, z 05.01.2023 – 00:27:00 – 00:37:00, zestawienia sprzedaży k. 106 - 107)

Kontakty handlowe z pozwanym (...) nawiązała po zakończeniu współpracy z powódką wiosną 2020 r. za pośrednictwem M. S., który zaproponował pozwanemu współpracę w zakresie pozyskiwania towaru od greckich producentów. Pozwany twierdził, że zna dostawców w Grecji. Korzystał z tych znajomości oraz poszerzał grono odbiorców o nowych w oparciu o prywatne kontakty m.in. z portalu F..

Od lipca 2020 r. pozwany prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą (dowód: informacja z CEIDG dla pozwanego – k. 49).

Współpraca prowadzona jest w oparciu o model (...) Wszystkie kontakty z kontrahentami greckimi od 2020 r. realizowane były przez (...) za pośrednictwem pozwanego. (...) nie wskazywała pozwanemu konkretnych dostawców, towar wybierany był w oparciu typ produktów, ich cenę oraz odpowiednią jakość. Pozwany w ramach swojej działalności odnowił część kontaktów z dostawcami z Grecji, które wcześniej miał na F.. Również przez media społecznościowe pozyskał nowe znajomości branżowe. Szereg danych pozyskiwał z Internetu. Pozwany podjął współpracę także z tymi dostawcami, z którymi wcześniej miał kontakt w ramach zatrudnienia u powódki. Do takich dostawców należała C. (producent arbuzów), który poinformował powódkę, a tym, że pozwany podjął z nim współpracę i uiścił przedpłatę za towar. Pozostali dostawcy, z którymi pozwany nawiązał współpracę to: (...) i (...), rolnik K., oraz duże przedsiębiorstwo (...). Właściciela tego ostatniego przedsiębiorstwa poznał pozwany podczas wspólnego pobytu w Grecji w 2017 r.

Powódka, dowiedziawszy się o od greckich kontrahentów o tym, że zgłosił się do nich pozwany, poprosiła o podpisanie oświadczeń zawierających informację o tym fakcie/ (k. 62) (...), (k. 63 – 64) M. F., (k. 66) K. F./ Oświadczenia miały analogiczną treść. Z oświadczeń tych wynika, że do tych przedsiębiorstw zgłosił się pozwany (jeszcze przed zarejestrowaniem działalności gospodarczej) i zaproponował współpracę na rzecz (...). Kontrahenci ci jednak odmówili, powołując się na współpracę z powodowa spółką. Podkreślali także, że nie reklamują się w mediach.

Właściciel M. F. złożył jednak w lipcu 2021 r. inne oświadczenie, z którego wynikało, że współpracował z (...) już w 2018 r. (k.355).

Ponadto niektórzy kontrahenci złożyli oświadczenia datowane na lipiec 2021 r. co do tego, że byli nakłaniani przez pozwanego do złożenia oświadczeń o wcześniejszej współpracy z (...), lecz odmówili z uwagi na brak zgodności z prawdą tej okoliczności.

(dowód: zeznania świadka M.B. z 5 stycznia 2023 r. ad. 00: 37:01, zeznania świadka M. S. z 08.12.2022 r. – 02:58:00 – 03:09:00, 03:30:00 – 03:35:00; przesłuchanie strony pozwanej z 28.03.2023 r. – 01:16:00 – 01:20:00, zeznanie

prezesa powodowej spółki (...) z 7.02.2023 ad. 01:00:14 inst. , oświadczenie I. P. z dnia 26 listopada 2020 . k. 68, oświadczenia P. G. k. 69, oświadczenia k. 62 – 66, zrzuty ekranu k. 308 – 317, oświadczenia k. 332 -347)

Pismem z 25 maja 2020 r. powódka wystosowała do pozwanego wezwanie do zaniechania czynów nieuczciwej konkurencji.

(dowód: Pismo z dnia 25 maja 2020 r. k. 116)

(...) opiera swoją działalność na współpracy z dużymi podmiotami, które gwarantują powtarzalność towaru i jego jakość, w przeciwieństwie do drobnych dostawców. Ze względu na wymagania odbiorców towaru nabywa produkty tylko od podmiotów posiadających numer certyfikatu GCN, tj. przebadane pod kątem pestycydów oraz na obecność metali ciężkich. (...) posiada własne magazyny i jest w stanie importować duże ilości towarów w różnorodnym asortymencie, aby następnie dostarczać je zgodnie z potrzebami do sieci marketów.

Pozwany realizując zamówienia na rzecz (...) dokonywał przedpłat na zakontraktowane towary.

Podjęcie współpracy przez pozwanego z dostawcami z Grecji utrudniło powódce funkcjonowanie na tym rynku. Dla dostawców oferta pozwanego, który uiszczal przedpłaty okazywała się korzystniejsza i w związku z tym w pierwszej kolejności sprzedawali towar jemu. To powodowało, że powódka musiała szukać innych dostawców, którzy w dalszym ciągu mając na uwadze dotychczasową współpracę byli gotowi sprzedawać towar dobrej jakości bez przedpłat.

W okresie, kiedy pozwany podjął współpracę z (...) również załamała się współpraca powódki z odbiorcami (...) i (...).

(vide – zestawienia k. 110)

Rynek sprzedaży warzyw i owoców w Grecji jest bardzo hermetyczny. Podaż towarów wysokiej jakości nie jest duża. Jakość towarów zmienia się i nie jest wprost powiązana z producentem tzn. w jednym sezonie dany producent może dysponować owocami/warzywami wysokiej jakości, za w kolejnym jego towar jest niepełnowartościowy. Zależy to od wielu czynników (np. pogodowych).

Dostawcami owoców i warzyw na rynek europejski (w tym także polski są różne kategorie podmiotów greckich. Po pierwsze są to duże spółdzielnie produkcyjne, które dysponują szerokim asortymentem towarów, wystawiają się na targach i mają strony internetowe oraz profile na mediach społecznościowych. Po drugie są duże rodzinne gospodarstwa, których dane jednak można znaleźć w internecie. Wreszcie dostawcami bywają drobni indywidualni rolnicy, z którymi współpracę można nawiązać jedynie osobiście.

(dowód: zeznania świadka M.B. z 08.12.2022 r. - ; zeznania świadka B. H. z 05.01.2023 r. – 03:30:00 – 03:34:00; przesłuchanie strony powodowej z 07.02.2023 r. – 01:31:00 – 01:43:00; przesłuchanie strony pozwanego z 28.03.2023 r. – 01:00:00 – 01:07:00).

Ze względu na charakter dostarczanych towarów oraz prowadzonej działalności odbiorcy nie zawierają z dostawcami warzyw i owoców umów na wyłączność. Zazwyczaj towar sprowadzany jest na rynek polski przez pośredników. Działają ich w branży zaledwie kilka np. (...), (...), (...), (...), spółka powódki oraz (...). Firmy greckie współpracowały najczęściej z podmiotami w Polsce, których właścicielami byli G.. Największe sieci handlowe niekiedy współpracują z dostawcami z Grecji bezpośrednio. Dostawcom zależy na współpracy z dużymi sieciami handlowymi, gdyż kontrakty i zapłata za zamówienie są tam bardziej pewne niż w przypadku innych odbiorców.

(dowód: zeznania świadka M.B. z 08.12.2022 r. – 00:33:00 – 00:55:00; zeznania świadka B. H. z 05.01.2023 r. – 03:34:00, zeznania Prezesa Powódki - H. B. z 7 lutego 2023 r. 03:34:05 i nast.)

OCENA DOWODÓW

Ustaleń okoliczności faktycznych stanowiących podstawę wyroku sąd dokonał w oparciu o przedstawione przez strony dowody. Rozstrzygnięcia dowodowe znalazły się w planie rozprawy (k. 621v. i nast.).

Powódka przedstawiła datowane na maj i czerwiec analogicznej treści oświadczenia przedstawicieli greckich kontrahentów: (k. 62) (...), (k. 63 – 64) M. F., (k. 66) K. F.. Z oświadczeń tych wynika, że do tych przedsięwzięć zgłosił się pozwany (jeszcze przed zarejestrowaniem działalności gospodarczej) i zaproponowała współpracę na rzecz (...). Kontrahenci ci jednak odmówili, powołując się na współpracę z powodowa spółką. Podkreślali także, że nie reklamują się w mediach. Kolejne oświadczenia kontrahentów greckich przedłożone przez powódkę (k. 333- 347) dotyczą a datowane na sierpień 2021 r. dotyczą tego, że pozwany miał namawiać tychże do złożenia oświadczenia o wcześniejszej ich współpracy z (...).

Oświadczenia te, jakkolwiek istotne na etapie udzielenia zabezpieczenia, nie okazały się kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy. Nie było przedmiotem ustaleń sądu, czy przedsiębiorstwo (...) wcześniej miał kontakty z konkretnymi dostawcami w Grecji. Ani pozwany ani świadek M. S. nie wskazywali, jakoby (...) przekazał pozwanemu kontakty do kontrahentów z Grecji. Poza tym, niezależnie od oświadczeń datowanych na 2020 r. ustalono, że pozwany kontaktował się przynajmniej z niektórymi greckimi kontrahentami, z którymi uprzednio współpracował w ramach przedsiębiorstwa powódki.

Zeznania świadków i stron mają bardzo obszerny charakter. Ocena działań pozwanego w kontekście przypisania mu czynów nieuczciwej konkurencji wymagała poznania specyfiki rynku importu owoców z Grecji, w szczególności charakterystyki producentów, zasad kontraktowania zamówień, sposób dystrybucji na rynku krajowym. Dowody osobowe służyły ustaleniu sposobu zabezpieczenia danych przez powódkę a także potrzeby i możliwości ich wykorzystania przez pozwanego w późniejszej działalności.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M.B.(prokurenta powodowej spółki) co do zasad współpracy powodowej spółki z greckimi kontrahentami przed zatrudnieniem pozwanego. Sąd natomiast nie dał wiary zeznaniom tego świadka co do tego, że powodowa spółka miała bazę kontrahentów spisaną w dokumencie world, który był na bieżąco uzupełniany. (k. 602v. od. 01:13:44). Taki dokument nie został załączony do akt. Pozwany natomiast zaprzeczył, aby taka baza była utworzona. Z zeznań Prezesa powodowej spółki wynikało natomiast, że pozwany otrzymał wizytownik, z którego czerpał dane kontaktowe do rozmów telefonicznych z dostawcami. Gdyby rzeczywiście istniała taka baza na pewno byłaby ona udostępniona pozwanemu na początku jego pracy. Z zeznań świadka wynikało, że pracownicy (w tym także pozwany) mieli obowiązek uzupełniać bazę klientów, co wynikało z zakresu obowiązków stanowiących załącznik do umowy o pracę. Z treści załączonego do akt dokumentu (k. 57) taki obowiązek wprost nie wynika, mimo że wiele innych zostało opisanych szczegółowo.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka M. B. również co do tego, że pracownicy powodowej spółki otrzymali wyraźne polecenie założenia kont (...) z rozszerzeniem (...) i przyporządkowaniem do tych kont komunikatora (...). Gdyby rzeczywiście takie polecenie wydano, pracodawca weryfikowałby jego wykonanie, dane byłyby gromadzone w bazie spółki. Nie jest możliwe, aby pracodawca nie zorientował się, że pracownik nie przekazuje danych nowych kontrahentów do bazy przez co najmniej kilkanaście miesięcy, gdyby rzeczywiście taka baza istniała i byłaby na bieżąco uzupełniana i sprawdzana.

Sąd natomiast dał wiarę zeznaniom świadka co do tego, w jakim stanie i w jakich okolicznościach został telefon zwrócony przez pozwanego po zakończeniu pracy. Istotne były także wyjaśnienia świadka co do specyfiki rynku greckiego oraz zasad handlu na tym rynku.

Sąd zasadniczo dał wiarę zeznaniom świadka M. S.. Świadek podkreślał, że wcześniej realizował dostawy z Grecji głównie przez pośredników. Świadek przedstawił model biznesowy J. F. wskazując, że z uwagi na korzystanie z magazynów w Polsce może kierować do dużych odbiorców (sieci handlowe) sprawdzony towar w różnorodnym asortymencie. Potwierdził też, że pozwanemu nie przekazywał danych kontrahentów z Grecji.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka B. H. co do tego, że pracownicy mieli polecenie założenia konta (...) i przypisania do niego komunikatorów (...), a tym bardziej, że nazwy kont i hasła dostępu były katalogowane przez pracodawcę. W takiej sytuacji bowiem pracodawca szybko zorientowałby się, że pozwany nie przekazał informacji o swoim koncie i nie przekazuje do bazy nowo zdobytych kontaktów.

Zeznania Prezesa pozwanej spółki (...) były bardzo obszerne. Pani Prezes szczegółowo opisała jej relacje z kontrahentami greckimi oraz specyfikę tego rynku. Jednakże w oparciu o te zeznania sąd nie był w stanie ustalić jednoznacznie, z którymi dostawcami spośród wskazanych w pozwie powódka współpracowała, czy dane tych dostawców są powszechnie dostępne oraz czy pozwany podjął z nimi współpracę, a jeżeli tak, to czy w oparciu o dane powszechnie dostępne, czy też dane, które pozyskał podczas pracy u powódki. Sąd dał wiarę tym zeznaniom Prezesa powoda w zakresie, w jakim opisuje w nich charakter działalności powodowej spółki, współpracę między stronami., np. innymi co wizyty pozwanego w Grecji, podczas której odwiedzał on wspólnie z H. B. poszczególnych dostawców. Prezes powódki była jednak słabo zorientowana w bieżącej pracy spółki na terenie Polski. Toteż jej zeznania co do kwestii pozyskiwania i przechowywania danych o klientach pozostają niewiarygodne (ad. 00:53:55). Sąd dał wiarę zeznaniom powódki co do tego, że niektórzy z greckich kontrahentów informowali ją o tym, że zgłosił się do nich pozwany oferując współpracę na rzecz innego odbiorcy towarów w Polsce. Zeznania H. B. były dla sądu wiarygodne częściowo co do przyczyny gorszych warunków współpracy z kontrahentami w Grecji od wiosny 2020 r. kiedy to pozwany rozpoczął współpracę z (...). Powódka zwracała uwagę na to, że nowy nabywca uiszczał przedpłaty, toteż producenci i hurtownicy chętniej zawierali umowę na tych warunkach.

Sąd oceniał także zeznania pozwanego S. P.. Zdaniem sądu zasługiwały one częściowo na wiarę. Jak już wskazano dla sądu wiarygodna pozostaje wersja pozwanego co do tego, w jaki sposób były gromadzone i przechowywane w powodowej spółce dane kontrahentów. Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego co do tego, że aplikacje (...) i V. nie wymagały dla swej instalacji konta (...). Wymóg ten był istotny dla przechowywania danych z tych komunikatorów „w chmurze”. Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego także co do tego, w jakim stanie oddał telefon po zakończeniu współpracy. Z drugiej strony sąd nie dał wiary zeznaniom powoda co do tego, że kontakty służbowe był podłączone do służbowego konta (...) Gdyby tak było, a powódka by miała dostęp do tego konta, swobodnie odzyskałaby kontakty i komunikaty na (...), z którego korzystał pozwany.

Dla sądu wiarygodne były te zeznania także w odniesieniu do sposobu, w jaki pozwany odnawiał lub pozyskiwał kontakty do kontrahentów Grecji, kiedy podjął działalność na własny rachunek. Pozwany korzystał zasadniczo z informacji dostępnych w Internecie, a także ze swoich kontaktów na F..

PODSTAWA PRAWNA WYROKU

W ocenie Sądu żądanie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Uprzedzając dalsze rozważania należy podkreślić, że roszczenia strony powodowej zostały zakreślone bardzo szeroko. Ich uwzględnienie praktycznie pozbawiałoby pozwanego możliwości prowadzenia działalności na rynku importu owoców i warzy z Grecji. Tak daleko idące skutki wyroku domagały się solidnej podstawy faktycznej (potwierdzonej niewątpliwymi dowodami) oraz prawnej.

Powód swoje roszczenia zgłasza w reżimie odpowiedzialności z tytułu czynów nieuczciwej konkurencji. Zdaniem powoda doszło do naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o.. (art. 11 u.z.n.k.), którymi miały być dane jego greckich kontrahentów.

Jak wynika z art. 11 czynem nieuczciwej konkurencji jest ujawnienie, wykorzystanie lub pozyskanie cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa. Przedmiotem ochrony nie są więc wszelkie informacje, dane którymi posługuje się przedsiębiorca w ramach swej działalności, a jedynie te, które stanowią tajemnicę. Informacja stanowiąca tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 u.z.n.k. powinna:

- 1) być poufna tj. niedostępna łatwo nawet dla osób z danej branży,
- 2) posiadać wartość gospodarczą,
- 3) poddana odpowiednim (rozsądnym) działaniom w celu zachowania poufności.

W ocenie sądu informacje, których ochrony się domaga strona powodowa nie stanowią tajemnicy przedsiębiorstwa w tym znaczeniu.

Informacje, których ochrony powódka się domaga dotyczą danych jej greckich kontrahentów. Przy czym miały one obejmować nie tylko nazwę, adres i numer kontaktowy, ale także współrzędne (...) oraz dane osób odpowiedzialnych za sprzedaż i nawet ich relacje rodzinne. Tak szczegółowe informacje co do kontrahentów w istocie mogły nie być powszechnie dostępne nawet dla osób z branży importu owoców i warzyw z Grecji. Problem jednak w tym, że poza zeznaniami Prezesa powodowej spółki odnoszącymi się tylko przykładowo do niektórych kontrahentów nie ma dowodów na to, jakie rzeczywiście dane w odniesieniu do wskazanych w pozwie blisko 100 kontrahentów otrzymał pozwany. Sąd nie był w stanie więc ustalić, czy były to informacje poufne, czy też można byłoby je pozyskać z innych źródeł (tj. przez strony internetowe, F., udział w targach). Pierwotnie eksponowana teza o tym, że wskazani w pozwie przedsiębiorcy, to podmioty, do których nie można dotrzeć przez Internet nie została potwierdzona nawet przez stronę powodową. Prezes strony powodowej w swoich zeznaniach przyznała, że na rynku dostawców są różnego rodzaju podmioty – w tym także i takie, które mają strony internetowe, wystawiają się na targach. Tak więc przyjemniej część tych danych nie miała charakteru poufnego.

Jakkolwiek zbiór danych kontrahentów (dostawców) może posiadać wartość gospodarczą, to dla weryfikacji tej tezy istotne jest, czy rzeczywiście ów zbiór miał charakter unikalny, czyli między innymi jakich nakładów pracy i środków wymagałoby jego odtworzenie i na ile informacje w nim zawarte te były przydatne w prowadzeniu działalności gospodarczej. Strona powodowa wartości gospodarczej owej bazy danych raczej upatrywała nie w samej informacji, ale w rekomendacjach, jakie zostały udzielone pozwanemu przez Prezesa powodowej spółki w nawiązaniu i utrzymywaniu tych kontaktów. Ich wartość przynajmniej w odniesieniu do niektórych danych, wiązała się raczej z zażyłością relacji Prezesa powódki, których kontynuatorem miał być pozwany jako jej pracownik. Podkreślić jednak należy, że czerpanie przez pozwanego z owego fundamentu zaufania oraz bliskości relacji z kontrahentami wypracowanego przez H. B. mogło mieć miejsce tak długo, jak długo reprezentował jej interesy. Jeżeli natomiast w ramach wykonywania swych obowiązków wypracował relacje, które potem wykorzystał, to przypisana im wartość gospodarcza nie stanowi dobra strony powodowej.

I wreszcie ostatni aspekt tajemnicy przedsiębiorstwa to wymóg poddania owych informacji działaniom zmierzającym do zachowania poufności. Jeżeli przedsiębiorca traktuje jakieś informacje jako jego tajemnicę, od której zależy jego gospodarczy sukces, winien dołożyć staranności dla zabezpieczenia tych danych proporcjonalnej do ich gospodarczego znaczenia.

Powód jako przedsiębiorca nie zadbał w dostateczny sposób, aby dane klientów były zabezpieczone przed dostępem osób postronnych. W spółce nie obowiązywały żadne procedury dotyczące danych klientów. Powódka nawet nie sprawdziła, czy i jakie konta (...) są przypisane do poszczególnych telefonów komórkowych oraz komunikatorów, na których pracownicy zapisywali dane klientów. Dane te nie były kopiowane i zabezpieczone. Pozwany korzystał z telefonu służbowego już po rozwiązaniu stosunku pracy. W ocenie sądu zapisy w umowach o pracę dotyczących obowiązku zachowania poufności są dalece niewystarczające dla spełnienia wymogów z art. 11 ust. 2 u.z.n.k. – tym bardziej że w czasie trwania stosunku pracy powód nie kontrolował wykonania tych obowiązków.

Tak więc sąd w oparciu o dostępny materiał dowodowy nie był w stanie ustalić, jakie dane dotyczące klientów były w posiadaniu pozwanego i dalej zweryfikować czy miały one charakter poufny (tj. nie były dostępne nawet dla osób z branży), czy posiadały obiektywną wartość gospodarczą. Na podstawie przedstawionych dowodów sąd ustalił, że dane klientów nie były zabezpieczone w sposób dostateczny do tego, aby przypisać im walor tajemnicy przedsiębiorstwa.

Niezależenie od tego, że nie wykazano, aby dane, których ochrony strona powodowa się domaga, sąd uprzedzając zarzuty apelacji rozważy, czy zachowania pozwanego stanowiły czyn nieuczciwej konkurencji polegający na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa.

W istocie żądanie powoda skupiały się na dwóch rodzajach zachowań pozwanego. Po pierwsze powód domagając się nakazania pozwanemu usunięcia ze wszystkich nośników elektronicznych danych kontrahentów powoda oraz wydania powodowi dokumentów zawierających te dane (żądanie c) pozwu) odnosił się do kwestii oddania służbowego telefonu bez danych, które był tam nanoszone w trakcie pracy pozwanego oraz do ewentualnego skopiowania przez pozwanego danych na inne nośniki. Z kolei pozostałe roszczenia dotyczą wykorzystania przez pozwanego informacji, które powodowa spółka uznaje za tajemnicę przedsiębiorstwa, w jego działalności konkurencyjnej i na rzecz (...).

Jeżeli chodzi o pierwsze zachowanie powodowa spółka bezprawności działania pozwanego upatruje w skopiowaniu danych z komunikatora (...) i V. oraz oddaniu telefonu bez tych danych.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 u.z.n.k. czyn nieuczciwej konkurencji polegający na naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa może realizować się w trzech postaciach naruszenia tj.: pozyskanie, ujawnienie i wykorzystanie informacji stanowiących tajemnicę.

Powód w tej sprawie nie wykazał, aby pozwany skopiował zawarte w telefonie dane dotyczące kontrahentów strony powodowej, co mogłoby stanowić pozyskanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 3 u.z.n.k. (o ile oczywiście wykazano by, że informacje te stanowiły tajemnicę przedsiębiorstwa). Jeżeli zaś chodzi o samo usunięcie danych z telefonu, to zdaniem sądu takiego zachowania nie można uznać za stypizowany w art.11 ust. 1 i 3 u.z.n.k. czyn nieuczciwej konkurencji. Przepis ten nie odnosi się do zachowania polegającego na zniszczeniu tajemnicy przedsiębiorstwa. Nie jest natomiast wykluczone, że w istocie pobudką pozwanego było utrudnienie powodowi prowadzenie działalności w oparciu o dorobek (nowe kontakty) pozyskany przez pozwanego.

Kolejna grupa roszczeń odnosiła się do ujawnienia i wykorzystania danych stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.

Zgodnie z art. 11 ust. 3 u.z.n.k. wykorzystanie lub ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa stanowi czyn nieuczciwej konkurencji, w szczególności, gdy następuje bez zgody uprawnionego i narusza obowiązek ograniczania ich wykorzystania lub ujawniania wynikający z ustawy, czynności prawnej lub z innego aktu albo, gdy zostało dokonane przez osobę, która pozyskała te informacje dokonując czynu nieuczciwej konkurencji.

Strona powodowa powoływała się zasadniczo na wynikający z umowy o pracę obowiązek zachowania poufności także po jej zakończeniu. Jeżeli zatem wykazano by, że dane, których ochrony powód się domaga stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa, pozwany je skopiował a następnie ujawnił innemu podmiotowi, to oczywiście takie działanie stanowiłoby czyn nieuczciwej konkurencji. W tej sprawie natomiast udało się jedynie ustalić, że pozwany po kilku miesiącach od zakończenia zatrudnienia u powódki nawiązał kontakty handlowe z niektórymi kontrahentami, z którymi współpracował wcześniej jako pracownik powodowej spółki.

W ocenie sądu dowodzi to jedynie tego, że pozwany korzystał ze swojego dotychczasowego doświadczenia oraz sprytu. Część kontaktów odnowił poprzez sieć powiązań w mediach społecznościowych, a do części dotarł przez Internet, co było dla niego łatwiejsze dzięki praktyce, jaką zdobył podczas zatrudnienia.

Samo nawiązanie kontaktów handlowych z kontrahentami poprzedniego pracodawcy stanowi niewątpliwie i pojęcie działalności na własny rachunek i dalej na rzecz innych podmiotów na tym samym rynku stanowi niewątpliwie działanie konkurencyjne, lecz nie można powiedzieć, aby był to po stronie pozwanego czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu art. 3 ust. 1 u.z.n.k. Pozwany jako były pracownik powódki nie był ograniczony umownym zakazem konkurencji. Był zatem uprawniony do tego, aby podjąć działalność w tej samej branży – korzystając ze zdobytych wcześniej umiejętności, doświadczenia, a nawet relacji, które podtrzymywał osobiście. Podkreślić należy, że ustawodawca nie nakłada na pracownika tak daleko idącej lojalności wobec pracodawcy, aby nawet po zakończeniu stosunku pracy był on zobowiązany do niewykorzystywania swojej wiedzy i praktyki dla podmiotów konkurencyjnych.

Takie ograniczenie musi wynikać z umowy i być zrekomensowane stosownym wynagrodzeniem. Oznacza to, że co do zasady pracodawca musi liczyć się z tym, że pracownik, który zdobywa w ramach świadczenia pracy pewną wiedzę i umiejętności wykorzysta je potem na rzecz konkurencji. Taka sytuacja jest pożądana zarówno z punktu widzenia konkurencyjności rynku, jak również z punktu widzenia ochrony pracownika.

Oczywiście rozpoczęcie działalności przez pozwanego mogło być jedną z przyczyn, dla których sytuacja rynkowa powódki uległa pogorszeniu. Jak ustalił sąd, rynek importu owoców i warzyw z Grecji jest trudny. Podaż towarów nie zaspokaja potrzeb odbiorców z innych krajów. Jakość towaru wymaga nieustannego monitorowania, a importerzy, aby zabezpieczyć potrzeby odbiorców krajowych muszą zapewnić ciągły dostęp towaru możliwie wysokiej jakości w korzystnej cenie. To z kolei wymusza utrzymywanie kontaktów z różnymi dostawcami i stosowanie różnego rodzaju zachęt.

Powódka do tej pory budowała sieć dostawców w oparciu o osobiste kontakty i zaufanie, uznając ten element relacji za kluczowy. Tymczasem okazało się, że w konfrontacji z trwałymi regułami rynku tracą one na znaczeniu. Pozwany wchodząc do branży proponował korzystniejsze warunki w szczególności poprzez zamówienia większej ilości towaru i oferując przedpłaty. Tym samym brał na siebie większe ryzyko niedostatecznej jakości towaru, który mógł się po tej cenie nie sprzedać. Dostawcy chętniej godzili się na tego rodzaju współpracę, tym samym osłabiając lub nawet zrywając dotychczasową współpracę z powódką, która choć długotrwała i oparta na relacjach osobistych, okazywała się mniej korzystana z punktu widzenia biznesowego.

Podobnie wyglądało to w relacjach z odbiorcami krajowymi. (...) mogło dzięki korzystaniu z magazynów zapewnić ciągłość dostaw i wysoką jakość towarów dla marketów działających na rynku polskim. Dzięki współpracy z powodem omijało jedno ogniwo łańcucha dostaw i tym samym oferowało towar w atrakcyjniejszej cenie.

Te wszystkie działania miały oczywiście charakter konkurencyjny. W ocenie sądu mieściły się jednak w ramach normalnej gry rynkowej, ostatecznie pożądanej z punktu widzenia konsumentów oraz rozwoju gospodarczego.

Mając zatem na uwadze, że powód nie wykazał, aby dane, których ochrony się domaga stanowiły tajemnicę przedsiębiorstwa, ani też aby pozwany wykorzystał je w sposób naruszający tę tajemnicę, względnie, by jego działanie stanowiło niestypizowany czyn nieuczciwej konkurencji, oddalił powództwo.

KOSZTY PROCESU

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 k.p.c. Powód, jako przegrywający proces zobowiązany jest zwrócić stronie pozwanej poniesione przez nią koszty. Koszty te sprowadzają się do kosztów zastępstwa procesowego wyliczonych w oparciu o wskazaną powoda wartość przedmiotu sporu na kwotę 10 800 zł. zgodnie z § 2 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych .

ZARZĄDZENIE

1. (...),

2. (...)